

Ireneusz Kaczmarczyk

**Instrukcje
przemijania**

© Ireneusz Kaczmarczyk 2010

Warszawa

Wydanie pierwsze

Seria: Archetypy Wyobraźni

Autorem obrazów jest Marian Gromada

Wykorzystano obrazy: *Wieczorne modlitwy 2,*
Świetliste zdarzenie, Klepsydra 1

ENETEIA

Wydawnictwo Psychologii i Kultury

ul. Zwierzyniecka 8A/43, 00-719 Warszawa

tel. 22 840 53 30, 840 84 60, fax 22 840 84 61

e-mail: eneteia@eneteia.pl

www.eneteia.pl

sklep.eneteia.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone

ISBN 978-83-61538-31-8

*tylu ludzi nie jest przy swoich miejscach
miasta stają się takie obce*

* * *

moje duchy są łagodne
i bardzo cierpliwe
czekają latami podchodzą wolno
i ostrożnie jeden po drugim
układają się w duszę

* * *

wiem na pewno że nic specjalnego
już się nie wydarzy i na nic nie czekam
ale czasem w afekcie wskrzeszam znaczenia
i siadam do wiersza opisu w miejsce wiary

1990/2010

* * *

oddech między faktami
a tym co o nich myślę
skraca się
najpierw sądziłem że to umieranie
i uczyłem się z tym godzić
potem odkryłem że to dojrzałość
i wyszedłem jej naprzeciw
teraz wiem że to sposób
na nieśmiertelność

* * *

urządzam pejzaż
prawie niezauważalnie

na oczach ludzi
zmieniam kolory

czasem kiedy potrzeba
domalowuję stół

siadam i nieruchomieję
w ramach rzeczywistości

dlatego nie widzę
kiedy wchodzisz

i wychodzisz z galerii

* * *

*w co jeszcze
nie uwierzę?*

* * *

*boję się śmierci
ich oczu kiedy nie odnajdę w nich
swojej przeszłości*

* * *

coraz uważniej
rozpisuję codzienność
zamieniam marzenia na chwile
tęsknoty na spotkania
czas na przepływ
puste miejsca
na moją przy nich obecność
i wiem już że ostatecznie
żadna z tych kwestii
nie dotyczy nas razem

* * *

jeszcze nie raz
jak pies
wrócę po swoich śladach
aby trop złapać
jak wilk zawyc

* * *

wybieram się dziś znowu
na tamten świat
patrzę jak umierają sprawy
a nawet domy
odchodzą powoli ludzie
zostawiając za sobą
otwarte korytarze dla cieni
czasem wystarczy dłuższa chwila
żeby odzyskały twarze i miejsca
ale czasem zatrzymują się
czujne jak przyboczna straż
jak rodzina pełna nadziei
przy narodzinach o których
decydować mogę już sam

* * *

wiedzieć i z niczego
się nie tłumaczyć
nie wyjaśniać nie szukać
nie nadśłuchiwać
budzić się przy śniadaniu
a nie o nim śnić być już

* * *

najpierw nadzieja
miała mnie
teraz ja dla niej
układam dzień
o własnych siłach

* * *

*Dziecko przestaje być Sierotą
Demony odzyskują twarze Wędrowiec
odnajduje szlak Kochankowi wraca
rozum Oszust traci powód Wojownik
odkrywa sens Rycerz cel Opiekun
wie co robić Czarodziej się mija
z Czarnoksiężnikiem Mędrzec mówi
coraz mniej Król poznaje królestwo
Błazen się budzi przy jego boku
Poeta w ciszy trwa cierpliwie Ktoś
stoi na straży Ktoś odsłania powoli*

* * *

tak nieostrożnie
obchodzę się z chwilami
a przecież
tylko one przychodzą
zawsze kiedy jestem

wiersz miłosny

*między tobą a mną
nie ma między nami*

* * *

otwieram się dziś bardziej na przeszłość
patrzę zadziwiony jak proste historie
łączą ze sobą zerwane wątki
wiążą z czasem sprawy miejsca i ludzi
i cierpliwie podczas mojej nieobecności
tkają codzienność w znajomy wzór
tak potrzebny kiedy znowu jakaś przyszłość
odchodząc zabierze z sobą grunt spod nóg

wiersz miłosny

*zbyt mały sad był
na taką wiosnę*

* * *

nie poprawiaj niczego
co nie jest twoje

* * *

kiedy odkryjesz w niej matkę boską i własną
wojowniczkę i księżniczkę czarownicę muzę i dziwkę
i przebiegłą sukę która nie da się przecież nigdy
zagonić z powrotem między żebra
wtedy możesz spróbować dopiero spróbować
kochać kobietę naprawdę

droga krzyżowa

gdybyś była matką boską
miałbym moc
i mógłbym wreszcie uzdrawiać jak się należy
i zamieniać wino na wodę
żeby ludzie gasili pragnienie
a nie tonęli
i w ogóle byłbym kimś
gdybyś była zwykłą matką
może bym choć w siebie uwierzył
a tak to tylko o świcie myśl
że umrzeć i tak przyjdzie i ten lęk
że może bez sensu

ostatnia wieczerza

*jestem już bardzo zmęczony
i chciałbym żeby wszyscy przyszli
usiedli na swoich miejscach
poznali się zanim pójdą w świat
bo za jakiś czas cierpliwie
wracać będą do tego samego stołu
do tego spokoju kiedy wszystko
jest znowu na swoim miejscu
jak we mnie z nimi w każdym z nas*

* * *

już wiem że idę tą drogą
żeby zwątpić
i żeby to mój czas
po trzech dniach
ruszył wreszcie z miejsca

* * *

wiersze zbierane w ciemności
świecą

* * *

dreszcz mi mówi
że jeszcze nie wszystko
co odkryłem w cudzych oczach
umarło we mnie jak należy
i nie spoczęło spokojnie w grobie
otwartym na cztery strony

* * *

kiedy wygrażasz światu pięściami
stoisz do mnie tyłem
nie patrzysz na mnie kiedy lejesz łzy
i zostawiasz samego kiedy
gramolisz się znowu na ten swój krzyż
a przecież zawiśniesz co najwyżej
na wystawach w cudzych sercach
tyle jest do zrobienia
trzeba umyć okna znaleźć wreszcie
nożyczki do winogron
więc odwróć się już zrobimy kolację
może ktoś jeszcze przyjdzie ale drzwi
bez potrzeby sam już nie otwieraj

instrukcja przemijania

zbieram pieczołowicie ze stołu
okruchy słów wypowiedziane
przy wspólnych posiłkach myśli
skierowane w jedną stronę
długie oddechy które grzały
i te co zostawiały na twarzach szron
a było ich zdecydowanie mniej
i teraz już w takim porządku
nasze dłonie naprzeciw siebie
na białym obrusie tak nedorzecznie
zwrócone w przeszły rok

* * *

śmierć życie
obustronnie wyostrzony
nóż

erotyk

poznawać wszystkie sztuki świata
obserwować czułe wieczorne oratoria
poranne spektakle obecności
kiedy niepostrzeżenie spływają w rzeczywistość
i jak sny nikną poza sceną
nie wytrzymują próby wpatrzonych w nie oczu
zajętych codziennym przedstawieniem
którego scenariusz pisze się sam

* * *

*wszystko co nie miało się stać
już się nie stało*

* * *

jest taka miłość
która odsłania
ale nie obejmuje
i jest taka miłość
która to przejmie

* * *

i wyciągnę rękę po życie
może nie zawsze i nie po całe
ale jeśli wiem to
tak jak na przykład w tej chwili
to i tak wszystko jest już
na swoim miejscu

samotność

*jeszcze nigdy tak z nikim nie byłem
i wiesz jest ostateczną instancją*

* * *

wychodzę powoli z cudzych
domów na swoje ulice
spoglądam przez otwarte okna
jak wszystko poukładane jest
na własnych miejscach idę

* * *

chciałem nowego życia
odzyskałem stare

*jest schyłek lata
barwy mieszają malarzom w głowach
a proste frazy układają dom*

maj 2009